

nu har fundet samme Vej, som vi tidligere gentagne Gange har vist som den, der mulig var farbar. Da vi altsaa nu er kommet saa vidt, at der foreligger Lovforslag angaaende Importen i to betydelige Industrier, er der formentlig ingen Grund til at spille Tiden med mange Bebrejdelser for den Tid, der er gaaet; Trangen til disse Foranstaltninger er i allerhøjeste Grad til Stede. De var ogsaa til Stede i den forudgaaende Tid siden Sommeren 1920, og adskilligt af den katastrofale Tilstand, som den højtærede Ordfører for Venstre omtalte, vilde have være afværget, hvis man var begyndt tidligere; derom er der formentlig ingen Tvivl, navnlig nu.

Man kan mene, at det var en ejendommeligt Motivering, vi hørte af den højtærede Minister, da han sagde, at nu lysnede det for Industrien og Erhvervslivet, og saa mente man, at Tidspunktet var inde til at fremsætte det her foreliggende Lovforslag. Hvis det virkelig lysnede, og hvis der virkelig var en Opgang over det hele, var der maaske ingen Grund til at gaa til dette Skridt. Men der er tværtimod kun ringe Lysning, i hvert Fald for visse Sider af Erhvervslivet, og derfor er det selvfølgelig i højeste Grad paakrævet i Dag, som det har været det i 2 Aar, at skride til Handlinger af den Art, som nu er foreslaaet, og det kan derfor, som sagt, ogsaa nu være temmelig underordnet, hvad der er sagt og ment tidligere om denne Sag.

Jeg skal ikke fordybe mig i de mange interessante Taler, som er holdt imod enhver Regulering; Hovedsagen er, at Regeringen nu erkender den Nødvendighed, som man ikke tidligere vilde høre Tale om, men som den højtærede Handelsminister i Dag har bevist er til Stede, bevist ved den Række Oplysninger, han meddelte fra de to Industrier, her er Tale om, og med Hensyn til hvilke Forholdene i Dag er i væsentlig Grad, som de har udviklet sig igennem de svundne 2 Aar; paa visse Lider har Forholdene endda, specielt indenfor Tobaksindustrien, været adskilligt værre, end de er i Dag. Men mit Parti paaskønner det Skridt, som man foreslaar at tage.

Jeg ønsker i denne Forbindelse at sige, at vi har bestandig i Modsætning til de besiddende industrielle Kredse, som mødte med Krav om Toldbeskyttelse, højere Toldsatser, à jour-Føring af Tolden og andet saadant, som aldeles ikke vilde have virket til Opnaaelsen af det Formaal, man tilsigtede at naa, erklæret os for Modstandere af en saadan doktrinær Gennemførelse af

Toldbeskyttelsesforanstaltninger, men vi har ikke været saa dumme, at vi har ment, at dansk Industri og dansk Arbejde kunde gennemleve en Tilstand som den, der er opstaaet ved Valutatilstanden ude i Verden, uden nogen Art af Beskyttelsesforanstaltninger. Vi har ment det urimeligt, at gamle Industrier, som var vokset op gennem Slægtled og havde naaet en Betydning for det danske Samfund, som formentlig ingen vil underkende, skulde gaa til Grunde som Følge af en forbigaaende usund Tilstand i det økonomiske Liv ude i Verden, og vi har ment det urimeligt at ofre Millioner til Arbejdsløshedsunderstøttelser, for at danske Samfundsmedlemmer kunde faa lidt billigere Cigarer, til Gengæld ogsaa lidt daarligere Cigarer, billigere Fodtøj og til Gengæld som oftest ogsaa lidt daarligere Fodtøj, end de kunde faa ved at købe deres Varer blandt danske Industrifrembringelser.

Den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Brorsen, opkastede i sin Tale i Dag det Spørgsmaal, om ikke der nu ogsaa var Skyld hos Industrierne selv, og det er der utvivlsomt. Jeg tvivler ikke om, at Industriernes Ledere paa mange Omraader har en Slags Medskyld for, at det er gaaet saa slet; hvad der tjentes af betydelig Kapital under Krigen, blev alt for let uddelt som Friaktier og store Udbytter og Tantiømer i Stedet for, at det burde have været henlagt for at kunne imødegaa den Krise, som alle kunde forudse maatte komme før eller senere. Disse Kapitaler kunde have været anvendt til Nedskrivning af Varelagrene, saaledes at et Prisfald hurtigere kunde være kommet til de danske Produkter og have modvirket i Tide den Udvikling, som just kom til at foregaa. Men der har Industriens Ledere Skylden. Paa dette Omraade kan det heller ikke nægtes, at Lovgivningsmagten har sit betydelige Medansvar, saa vist som den kunde have truffet Foranstaltninger sigtende til at sikre imod det, der foregik.

Men det kan ikke nytte, at man, naar man er Tilhænger af hele det kapitalistiske Samfundssystem, beklager sig over, at de forskellige industrielle Ledere gør, hvad der stemmer med Kapitalismens hele Væsen, det kan være kønt nok at gøre det, men det har ingen reel Betydning. Den ærede Ordførers Bemærkninger i saa Henseende har ingen som helst Betydning, thi han har ikke paa noget som helst Stadium villet være med til at begrænse Avancen, til at fastsætte Bestemmelser angaaende Varelagrenes Nedskrivning og til at sikre Kapi-